

EUROPEES PARLEMENT

1999

2004

Zittingsdocument

24 maart 2003

DEFINITIEVE VERSIE
A5-0086/2003

*

VERSLAG

over het gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake het recht op
gezinshereniging
(COM(2002) 225 – C5-0220/2002 – 1999/0258(CNS))

(Hernieuwde raadpleging)

Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken

Rapporteur: Carmen Cerdeira Morterero

Verklaring van de gebruikte tekens

- * Raadplegingsprocedure
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- **I Samenwerkingsprocedure (eerste lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- **II Samenwerkingsprocedure (tweede lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van het gemeenschappelijk standpunt
Meerderheid van de leden van het Parlement voor de verwerping of amendering van het gemeenschappelijk standpunt
- *** Instemming
Meerderheid van de leden van het Parlement, behalve in de in de artikelen 105, 107, 161 en 300 van het EG-Verdrag en in artikel 7 van het EU-Verdrag bedoelde gevallen
- ***I Medebeslissingsprocedure (eerste lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- ***II Medebeslissingsprocedure (tweede lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van het gemeenschappelijk standpunt
Meerderheid van de leden van het Parlement voor de verwerping of amendering van het gemeenschappelijk standpunt
- ***III Medebeslissingsprocedure (derde lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van de gemeenschappelijke ontwerp tekst

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de door de Commissie voorgestelde rechtsgrondslag.)

Amendementen op wetsteksten

Door het Parlement aangebrachte wijzigingen worden in vet cursief aangegeven. De markering in mager cursief is een aanwijzing voor de technische diensten en betreft passages in de wetstekst waarvoor een correctie wordt voorgesteld (bijvoorbeeld aperte fouten of weglatingen in een taalversie). Dergelijke correcties moeten worden goedgekeurd door de betrokken technische diensten.

INHOUD

	Blz.
PROCEDUREVERLOOP.....	4
ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE.....	5
TOELICHTING	33
ADVIES VAN DE COMMISSIE JURIDISCHE ZAKEN EN INTERNE MARKT	37

PROCEDUREVERLOOP

Op 6 september 2000 bepaalde het Europees Parlement zijn standpunt ten aanzien van het voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake het recht op gezinshereniging (COM(1999) 638 - C5-0077/2000-1999/0258(CNS))

Bij schrijven van 23 mei 2002 verzocht de Raad, overeenkomstig artikel 67 van het EG-Verdrag, het Parlement opnieuw om advies inzake het gewijzigde voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake het recht op gezinshereniging (COM(2002) 225 – 1999/0258(CNS)).

Op 29 mei 2002 gaf de Voorzitter van het Parlement kennis van de verwijzing van dit gewijzigde voorstel naar de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken als commissie ten principale en naar de Commissie juridische zaken en interne markt als medeadviserende commissie (C5-0220/2002).

De Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken benoemde op haar vergadering van 2 juli 2002 Carmen Cerdeira Morterero tot rapporteur.

De commissie behandelde het Commissievoorstel en het ontwerpverslag op haar vergaderingen van 21 januari en 19 maart 2003.

Op laatstgenoemde vergadering hechtte zij met 26 stemmen voor en 18 tegen haar goedkeuring aan de ontwerpwetgevingsresolutie.

Bij de stemming waren aanwezig: Jorge Salvador Hernández Mollar (voorzitter), Robert J.E. Evans (ondervoorzitter), Carmen Cerdeira Morterero (rapporteur), Mary Elizabeth Banotti, Johanna L.A. Boogerd-Quaak, Alima Boumediene-Thiery, Giuseppe Brienza, Kathalijne Maria Buitenweg (verving Pierre Jonckheer), Marco Cappato (verving Mario Borghezio), Carlos Carnero González (verving Walter Veltroni overeenkomstig artikel 153, lid 2 van het Reglement), Charlotte Cederschiöld, Carlos Coelho, Thierry Cornillet, Gérard M.J. Deprez, Giuseppe Di Lello Finuoli, Evelyne Gebhardt (verving de Michael Cashman), Adeline Hazan, Ewa Hedkvist Petersen (verving Martine Roure, Margot Keßler, Timothy Kirkhope, Eva Klamt, Ole Krarup, Alain Krivine (verving Fodé Sylla), Jean Lambert (verving Heide Rühle, Marjo Matikainen-Kallström (verving The Lord Bethell), Rosa Miguélez Ramos (verving Ozan Ceyhun overeenkomstig artikel 153, lid 2 van het Reglement), Claude Moraes (verving Martin Schulz), Hartmut Nassauer, Bill Newton Dunn, Marcelino Oreja Arburúa, Elena Ornella Paciotti, Paolo Pastorelli (verving Marcello Dell'Utri), Hubert Pirker, Elly Plooijs-van Gorsel (verving Baroness Sarah Ludford overeenkomstig artikel 153, lid 2 van het Reglement), Bernd Posselt, José Ribeiro e Castro, Ingo Schmitt (verving Giacomo Santini), Ilka Schröder, Patsy Sörensen, Sérgio Sousa Pinto, Joke Swiebel, Anna Terrón i Cusí, Maurizio Turco, Christian Ulrik von Boetticher en Olga Zrihen Zaari.

Het advies van de Commissie juridische zaken en interne markt is bij dit verslag gevoegd.

Het verslag werd ingediend op 24 maart 2003.

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over het gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad over gezinshereniging
(COM(2002) 225 – C5-0220/2002 – 1999/0258(CNS))

(Raadplegingsprocedure - nieuwe raadpleging)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(1999) 638)¹,
 - gezien het gewijzigde voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2002) 225²),
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 6 september 2000 inzake de eerste raadpleging³,
 - gelet op artikel 63 van het EG-Verdrag,
 - opnieuw geraadpleegd door de Raad overeenkomstig artikel 67 van het EG-Verdrag (C5-0220/2002),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken en het advies van de Commissie juridische zaken en interne markt (A5-0086/2003),
1. hecht zijn goedkeuring aan het gewijzigde Commissievoorstel, als geamendeerd door het Parlement;
 2. verzoekt de Commissie haar voorstel krachtens artikel 250, lid 2 van het EG-Verdrag dienovereenkomstig te wijzigen;
 3. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 4. wenst dat de overlegprocedure, zoals voorzien in de gemeenschappelijke verklaring van 4 maart 1975, wordt geopend ingeval de Raad voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst;
 5. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het voorstel van de Commissie;
 6. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

¹ PB C 116 van 26.4.2000, blz. 66.

² PB C 203 E van 27.8.2002, blz. 136-141..

³ PB C 135 van 7.5.2001, blz.174.

Amendement 1

Overweging 1

(1) Met het oog op de geleidelijke totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid voorziet het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap in de aanneming, enerzijds van maatregelen die erop gericht zijn het vrije verkeer van personen te waarborgen, in samenhang met begeleidende maatregelen met betrekking tot controles aan de buitengrenzen, asiel en immigratie, en anderzijds van maatregelen op het gebied van asiel, immigratie en de bescherming van de rechten van onderdanen van derde landen.

(1) Met het oog op de geleidelijke totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid voorziet het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, **met name artikel 61 ervan**, in de aanneming, enerzijds van maatregelen die erop gericht zijn het vrije verkeer van personen te waarborgen, in samenhang met begeleidende maatregelen met betrekking tot controles aan de buitengrenzen, asiel en immigratie, en anderzijds van maatregelen op het gebied van asiel, immigratie en de bescherming van de rechten van onderdanen van derde landen.

Motivering

De maatregelen in verband met de in deze overweging genoemde onderwerpen worden opgesomd in artikel 61 van het EG-Verdrag.

Amendement 2

Overweging 2

(2) Artikel 63, **punt** 3, van het Verdrag bepaalt dat de Raad maatregelen aanneemt inzake immigratiebeleid. Onder a) van dit artikel wordt met name bepaald dat de Raad maatregelen aanneemt op het gebied van de voorwaarden voor toegang en verblijf, alsook normen voor de procedures voor de afgifte door de lidstaten van langlopende visa en verblijfstitels, met name met het oog op gezinshereniging.

(2) Artikel 63, **lid** 3, van het Verdrag bepaalt dat de Raad maatregelen aanneemt inzake immigratiebeleid. Onder a) van dit artikel wordt met name bepaald dat de Raad maatregelen aanneemt op het gebied van de voorwaarden voor toegang en verblijf, alsook normen voor de procedures voor de afgifte door de lidstaten van langlopende visa en verblijfstitels, met name met het oog op gezinshereniging.

Motivering

Betreft alleen de formulering en enkele talen. Volgens de interinstitutionele schrijfwijzer worden artikelen onderverdeeld in "leden" en niet in "punten".

Amendement 3

Overweging 3

(3) Maatregelen op het gebied van gezinshereniging moeten in overeenstemming zijn met de verplichting om het gezin te beschermen en het gezinsleven te respecteren, die in veel internationale rechtsinstrumenten wordt opgelegd. ***In deze richtlijn worden de grondrechten en de beginselen die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden erkend, in acht genomen.***

(3) Maatregelen op het gebied van gezinshereniging moeten in overeenstemming zijn met de verplichting om het gezin te beschermen en het gezinsleven te respecteren, die wordt opgelegd ***in de artikelen 12 en 16 van de op 10 december 1948 door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties aangenomen en afgekondigde Universele Verklaring van de rechten van de mens, in artikel 8 van het op 4 november 1950 in Rome ondertekende Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en in artikel 7 van het op 7 december 2000 in Nice afgekondigde Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en in veel internationale rechtsinstrumenten.***

Motivering

Het is noodzakelijk de belangrijkste internationale rechtsinstrumenten te noemen waarin het recht op gezinshereniging is vastgelegd en aan te geven om welke artikelen het precies gaat.

Amendement 4

Overweging 3 bis (nieuw)

(3 bis) Deze richtlijn respecteert de grondrechten en leeft de beginselen na die met name zijn erkend in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, dat de basis vormt voor het gemeenschappelijke Europese acquis op het gebied van de grondrechten. De in het handvest opgesomde rechten worden overeenkomstig het universaliteitsbeginsel grotendeels toegekend aan eenieder ongeacht zijn nationaliteit of woonplaats; het handvest consacreert dus een reeks rechten die worden toegekend aan de burgers van de lidstaten en aan de burgers van derde landen die op het grondgebied van de Unie verblijven.

Motivering

Gezien de gerede twijfel over het rechtskarakter en de bindende kracht van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie voor de rechtbanken moet in de richtlijn expliciet worden vermeld dat de erin vervatte grondrechten, die getuigen van de traditie van de Europese Unie op het gebied van een gelijke behandeling tussen burgers van de Unie en onderdanen van derde landen, geëerbiedigd moeten worden.

Amendement 5

Overweging 3 ter (nieuw)

(3 ter) Overeenkomstig de maatregelen 36 en 38 van het Actieplan van de Raad en de Commissie van 3 december 1998 moet de Unie twee jaar na de vankrachtwording van het Verdrag van Amsterdam een instrument vaststellen voor de rechtspositie van legale immigranten en na vijf jaar een regeling betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf, alsook regels voor de afgifte door de lidstaten van visa en langdurige verblijfsvergunningen, ook met het oog op gezinshereniging.

¹ *PB C 19 van 23.1.1999, blz. 1.*

Motivering

Het op 3 december 1998 door de Raad justitie en binnenlandse zaken vastgestelde actieplan van de Raad en de Commissie inzake de beste wijze om de bepalingen van het Verdrag van Amsterdam inzake de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid toe te passen is een uiterst belangrijk politiek document dat absoluut genoemd moet worden.

Amendement 6

Overweging 4

(4) De Europese Raad heeft tijdens zijn speciale bijeenkomst van 15 en 16 oktober 1999 in Tampere de noodzaak erkend van onderlinge afstemming van de nationale wetgevingen over de voorwaarden voor toelating en verblijf van onderdanen van derde landen, op basis van een gezamenlijke beoordeling van zowel de economische en demografische ontwikkeling in de Unie als de situatie in de landen van herkomst. Hiertoe heeft de Europese Raad de Raad verzocht snel

(4) De Europese Raad heeft tijdens zijn speciale bijeenkomst van 15 en 16 oktober 1999 in Tampere, **met name in conclusie 20**, de noodzaak erkend van onderlinge afstemming van de nationale wetgevingen over de voorwaarden voor toelating en verblijf van onderdanen van derde landen, op basis van een gezamenlijke beoordeling van zowel de economische en demografische ontwikkeling in de Unie als de situatie in de landen van herkomst. Hiertoe heeft de Europese Raad de Raad

besluiten aan te nemen op basis van voorstellen van de Commissie. Deze besluiten moeten niet alleen rekening houden met de opvangcapaciteit van elke lidstaat, maar ook met de historische en culturele banden die de lidstaten hebben met de landen van herkomst.

verzocht snel besluiten aan te nemen op basis van voorstellen van de Commissie. Deze besluiten moeten niet alleen rekening houden met de opvangcapaciteit van elke lidstaat, maar ook met de historische en culturele banden die de lidstaten hebben met de landen van herkomst.

Motivering

De conclusie waarin de Raad van Tampere zich over het thema van deze richtlijn heeft uitgesproken moet expliciet worden genoemd.

Amendement 7 Overweging 6

(6) De Europese Raad heeft tijdens zijn speciale bijeenkomst in Tampere bevestigd dat de Europese Unie moet zorgen voor een billijke behandeling van onderdanen van derde landen die legaal op het grondgebied van de lidstaten verblijven, en dat een krachtiger integratiebeleid erop gericht moet zijn hun rechten te verlenen en verplichtingen op te leggen die vergelijkbaar zijn met die van de burgers van de Europese Unie.

(6) De Europese Raad heeft tijdens zijn speciale bijeenkomst in Tampere, **met name in conclusie 18**, bevestigd dat de Europese Unie moet zorgen voor een billijke behandeling van onderdanen van derde landen die legaal op het grondgebied van de lidstaten verblijven, en dat een krachtiger integratiebeleid erop gericht moet zijn hun rechten te verlenen en verplichtingen op te leggen die vergelijkbaar zijn met die van de burgers van de Europese Unie.

Motivering

Zie de motivering bij het vorige amendement.

Amendement 8 Overweging 7

(7) De Europese Raad van Laken van 14 en 15 december 2001 heeft opnieuw bevestigd dat hij belang hecht aan de in Tampere vastgestelde beleidslijnen en doelstellingen en heeft er nota van genomen dat nieuwe impulsen en richtsnoeren nodig zijn om de achterstand op sommige gebieden in te halen. De Raad heeft bevestigd dat gemeenschappelijke normen inzake gezinshereniging moeten worden vastgesteld om tot een werkelijk gemeenschappelijk immigratiebeleid te komen en heeft de Commissie verzocht een nieuw gewijzigd voorstel over dit

(7) De Europese Raad van Laken van 14 en 15 december 2001 heeft opnieuw bevestigd dat hij belang hecht aan de in Tampere vastgestelde beleidslijnen en doelstellingen en heeft er nota van genomen dat nieuwe impulsen en richtsnoeren nodig zijn om de achterstand op sommige gebieden in te halen. De Raad heeft **met name in conclusie 40** bevestigd dat gemeenschappelijke normen inzake **procedures voor asiel, opvang en gezinshereniging** moeten worden vastgesteld om tot een werkelijk gemeenschappelijk **asiel- en**

onderwerp in te dienen.

immigratiebeleid te komen en heeft de Commissie verzocht een nieuw gewijzigd voorstel over dit onderwerp in te dienen.

Motivering

In zijn conclusie 40 spreekt de Raad van Laken van 14 en 15 december 2000 meer in het bijzonder over asiel en gezinshereniging van vluchtelingen, hoewel de werkingssfeer van dit voorstel voor een richtlijn verder gaat dan vluchtelingen en in het algemeen van toepassing is op onderdanen van derde landen die legaal in de EU verblijven gedurende een bepaalde tijd.

Amendement 9

Overweging 7 bis (nieuw)

(7 bis) De Raad hecht zo spoedig mogelijk zijn goedkeuring aan het op 12 september 2001 door de Commissie ingediende voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de status van vluchteling en de via de subsidiaire bescherming verleende status, met inbegrip van het recht op gezinshereniging van personen met deze status.

Motivering

Het is belangrijk dat de Raad dit voorstel voor een richtlijn van de Raad goedkeurt waarover het Europees Parlement op 22 oktober 2002 een wetgevingsresolutie heeft aangenomen op basis van het verslag-Lambert (A5-333/2002).

De Europese Raad van Sevilla heeft de termijn voor het bereiken van politieke overeenstemming in de Raad vastgesteld voor juni 2003.

Amendement 10

Overweging 11

(11) Gezinshereniging is gericht op de leden van het kerngezin, dat wil zeggen de echtgenoot en de minderjarige kinderen. Het is aan de lidstaten om te besluiten of zij deze kring al dan niet willen uitbreiden en dit recht ook willen laten gelden voor bloedverwanten in opgaande lijn, meerderjarige kinderen en de partner met wie de gezinshereniger niet gehuwd is.

(11) Gezinshereniging is gericht op de leden van het kerngezin, dat wil zeggen de echtgenoot en de minderjarige kinderen. ***Als in een lidstaat geregistreerde of ongehuwde paren, ongeacht hun sekse, in wetgeving en praktijk worden behandeld als gehuwde paren, komen zij in aanmerking komen voor gezinshereniging.*** Het is aan de lidstaten om te besluiten of zij deze kring al dan niet willen uitbreiden en dit recht ook willen laten gelden voor bloedverwanten in opgaande lijn, ***en voor*** meerderjarige kinderen.

Motivering

Dit amendement probeert tegemoet te komen aan de diversiteit van gezinsrelaties in de moderne maatschappij.

Amendement 11 Overweging 11 bis (nieuw)

(11 bis) Gezinshereniging moet ook gelden voor meerderjarige kinderen en verwanten in opgaande lijn, mits dezen geen gezinssteun in hun land van herkomst hebben en gezien hun gezondheidstoestand objectief niet in hun behoeften kunnen voorzien.

Motivering

Als verwanten in opgaande lijn en meerderjarige kinderen afhankelijk zijn van de gezinshereniger en het hun objectief onmogelijk is om zelfstandig in hun basisbehoeften te voorzien gezien hun slechte gezondheidstoestand en het ontbreken van andere gezinssteun, dan moet met deze uitzonderlijke situatie terdege rekening worden gehouden.

Amendement 12 Overweging 12

(12) Het is van belang procedures in te stellen voor de behandeling van verzoeken tot gezinshereniging alsook voor de toegang en het verblijf van gezinsleden. Deze procedures moeten doelmatig zijn ***en naast de normale werklast van de overheidsinstanties van de lidstaten kunnen worden afgehandeld***, en bovendien doorzichtig en billijk zijn, teneinde de betrokken personen voldoende rechtszekerheid te bieden.

(12) Het is van belang procedures in te stellen voor de behandeling van verzoeken tot gezinshereniging alsook voor de toegang en het verblijf van gezinsleden. Deze procedures moeten doelmatig zijn en bovendien doorzichtig en billijk zijn, teneinde de betrokken personen voldoende rechtszekerheid te bieden.

Amendement 13 Overweging 15

(15) Overeenkomstig het subsidiariteits- en het evenredigheidsbeginsel, zoals neergelegd in artikel 5 van het Verdrag, kunnen de doelstellingen van deze richtlijn, te weten de instelling van een op grond van gemeenschappelijke regels uitgeoefend recht op gezinshereniging voor onderdanen van derde landen, niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt, en kunnen

(15) Overeenkomstig het subsidiariteits- en het evenredigheidsbeginsel, zoals neergelegd in artikel 5 van het Verdrag, kunnen de doelstellingen van deze richtlijn, te weten de instelling van een op grond van gemeenschappelijke regels uitgeoefend recht op gezinshereniging voor onderdanen van derde landen, niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt, en kunnen

die doelstellingen wegens de omvang en de gevolgen van het overwogen optreden derhalve beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt. Deze richtlijn *is beperkt tot het vereiste minimum* om deze doelstellingen te bereiken, en gaat niet verder dan hetgeen hiertoe noodzakelijk is,

die doelstellingen wegens de omvang en de gevolgen van het overwogen optreden derhalve beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt. Deze richtlijn *beperkt zich tot het vaststellen van minimumvereisten* om deze doelstellingen te bereiken, en gaat niet verder dan hetgeen hiertoe noodzakelijk is,

Motivering

Juister geformuleerd.

Amendement 14
Artikel 1, titel

Artikel 1

Artikel 1

Doel

Motivering

Voorgesteld wordt om in het hele voorstel voor een richtlijn titels boven de artikelen te zetten zodat onmiddellijk duidelijk is waarover ze gaan en ze makkelijk te raadplegen zijn.

Amendement 15
Artikel 2, titel

Artikel 2

Artikel 2

Definities

Motivering

Zie de motivering bij amendement 14 op art.1.

Amendement 16
Artikel 2, letter b)

b) "*vluchteling*": iedere onderdaan van een derde land of staatloze met een vluchtelingenstatus in de zin van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967;

b) "*vluchteling*": iedere onderdaan van een derde land of staatloze met een vluchtelingenstatus ***omdat hij voldoet aan de vereisten van artikel 1, letter A*** van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967, ***en aan de bepalingen van de hoofdstukken II en III van richtlijn EG nr. ... van de Raad tot vaststelling van minimumeisen waaraan burgers van derde landen en staatlozen moeten***

voldoen om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus of andere soorten internationale bescherming.

Motivering

Alleen personen die voldoen aan de vereisten genoemd in artikel 1, letter A van het Verdrag van Genève komen in aanmerking voor de vluchtelingenstatus. Deze vereisten worden geformuleerd in het bovengenoemde voorstel voor een richtlijn, dat een onderdeel is van het pakket maatregelen dat de Raad onder andere tijdens zijn bijeenkomst in Tampere in oktober 1999 heeft vastgesteld om een gemeenschappelijke Europees asielbeleid vast te stellen.

Amendement 17
Artikel 3, titel

Artikel 3

Artikel 3

Toepassingsgebied

Motivering

Zie amendement 14 op art.1.

Amendement 18
Artikel 3, lid 2, letter b)

b) beschikt over een vergunning om uit hoofde van tijdelijke bescherming in een lidstaat te verblijven, of op die grond een verblijfsvergunning heeft aangevraagd en een beslissing aangaande zijn status afwacht;

b) wacht op tijdelijke bescherming en over wiens verzoek nog geen definitieve beslissing is genomen;

Motivering

De werkingssfeer, die door het Parlement in zijn advies werd uitgebreid, dient, zoals in het Commissievoorstel (COM(1999) 638), ook vluchtelingen te omvatten en personen die subsidiaire bescherming genieten.

Amendement 19
Artikel 3, leden 4 en 5

4. Deze richtlijn geldt onverminderd gunstiger bepalingen:

Artikel 3 bis

Gunstiger bepalingen

1. Deze richtlijn geldt onverminderd gunstiger bepalingen:

a) van bilaterale of multilaterale overeenkomsten tussen de Gemeenschap of de Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds

a) van bilaterale of multilaterale overeenkomsten tussen de Gemeenschap of de Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds

en derde landen anderzijds;

b) van het Europees Sociaal Handvest van 18 oktober 1961, het herziene Europees Sociaal Handvest van 3 mei 1987 en het Europees Verdrag inzake de rechtspositie van migrerende werknemers van 24 november 1977.

5. Deze richtlijn laat het recht van de lidstaten om gunstigere voorwaarden vast te stellen of te handhaven voor personen op wie deze richtlijn van toepassing is, onverlet.

en derde landen anderzijds, **die vóór de vankrachtwording van deze richtlijn in werking zijn getreden,**

b) van het Europees Sociaal Handvest van 18 oktober 1961, het herziene Europees Sociaal Handvest van 3 mei 1987 en het Europees Verdrag inzake de rechtspositie van migrerende werknemers van 24 november 1977.

2. Deze richtlijn laat het recht van de lidstaten om gunstigere **wettelijke en bestuursrechtelijke** voorwaarden vast te stellen of te handhaven voor personen op wie deze richtlijn van toepassing is, onverlet, **mits deze verenigbaar zijn met de richtlijn.**

Motivering

Communautaire wetgevingsbepalingen moeten helder, eenvoudig en duidelijk worden geformuleerd.

Daarom moeten de leden 4 en 5 van artikel 3 in een nieuw artikel worden ondergebracht waarvan de titel beknopt aangeeft wat het doel en de inhoud ervan is. Artikel 3, lid 4 en 5 wordt dan de leden 1 en 2 van het nieuwe artikel.

Daar in het voorstel voor een richtlijn minimumeisen worden vastgelegd moet de lidstaten niet worden verhinderd om gunstiger bepalingen toe te passen, mits deze verenigbaar zijn met de richtlijn. Bovendien moeten de gunstiger bepalingen worden toegepast die zijn vastgelegd in de volkenrechtelijke overeenkomsten en instrumenten die de Europese Unie en haar lidstaten binden.

Amendement 20 Artikel 3 bis (nieuw)

Artikel 3 bis

1. De onderhavige richtlijn is niet van toepassing op reeds bestaande of onlangs ingevoerde nationale regels die eventueel gunstiger bepalingen of criteria bevatten op het punt van gezinshereniging of – integratie dan die in de onderhavige richtlijn.

2. De omzetting van de onderhavige richtlijn mag in geen geval een verlaging rechtvaardigen van het beschermingsniveau dat al door de lidstaten wordt gewaarborgd op het punt van gezinshereniging op de terreinen waarop de onderhavige richtlijn betrekking

heeft.

Motivering

Deze richtlijn stelt minimumnormen vast en de lidstaten hebben het volste recht om gunstiger regels te hanteren op het terrein van de gezinshereniging. Bovendien sluit de richtlijn direct aan bij het gebruikelijke standpunt in de internationale overeenkomsten over de mensenrechten, artikel 63 van het EG-Verdrag en de praktijk die in de EU is gegroeid in andere sectoren, zoals het milieu, sociale kwesties en de consumentenbescherming. Op sociaal terrein passen een aantal lidstaten echter een ruimere aanpak van de integratie toe en dit geldt tevens voor gezinshereniging. Aangezien een Europese richtlijn geen verlaging mag betekenen van het beschermingsniveau dat in de diverse lidstaten bestaat, voorziet de in punt 2 voorgestelde clause in het behoud van de gunstiger nationale bepalingen.

Amendement 21
Artikel 3 ter (nieuw)

Artikel 3 ter

Niet-discrimatieclausule

De lidstaten passen de bepalingen van deze richtlijn toe zonder discriminatie om redenen van geslacht, ras, nationaliteit, toebehoren tot een bepaalde sociale groep, gezondheid, kleur, sociale of etnische herkomst, genetische eigenschappen, taal, godsdienst of geloofsovertuigingen, politieke of andere overtuigingen, toebehoren tot een nationale minderheid, bezit, geboorte, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid.

Motivering

In dit artikel wordt onderstreept dat bij gezinshereniging geen enkele discriminatie mag worden toegepast en dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat dit beginsel wordt nageleefd. De formulering is gebaseerd op artikel 3 van het Verdrag van Genève van ..., artikel 13 van het EG-Verdrag en artikel 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, alsook op artikel 14 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Amendement 22
Artikel 4, lid 1, letter a)

a) de echtgenoot van de gezinshereniger;

a) de echtgenoot van de gezinshereniger, ongeacht sekse, volgens de geldende nationale wetgeving, de geregistreerde partner van de gezinshereniger, ongeacht sekse, volgens de geldende nationale wetgeving of de ongehuwde partner van de

gezinshereniger, ongeacht sekse, met wie de gezinshereniger een duurzame relatie onderhoudt, wanneer de wetgeving of gewoonte van de betreffende lidstaat ongehuwd samenwonenden op dezelfde wijze behandelt als gehuwden, overeenkomstig de voorwaarden die in dergelijke wetgeving zijn vastgelegd;

Motivering

Dit amendement probeert tegemoet te komen aan de diversiteit van gezinsrelaties in de moderne maatschappij.

De bepaling betreffende ongehuwde paren geldt alleen in lidstaten waar deze relaties dezelfde wettelijke behandeling genieten als huwelijksrelaties. Deze bepaling noopt dan ook niet tot harmonisatie van de nationale bepalingen inzake de erkenning van feitelijke paren, maar zorgt alleen voor een gelijke behandeling.

Om mogelijk misbruik te voorkomen moet de relatie tussen een feitelijk paar duurzaam zijn.

Amendement 23

Artikel 4, lid 1, letter b)

b) de minderjarige kinderen van de gezinshereniger en diens echtgenoot, met inbegrip van kinderen die zijn geadopteerd overeenkomstig de beslissing van de bevoegde autoriteit in de betrokken lidstaat, of een beslissing die van rechtswege uitvoerbaar is uit hoofde van internationale verplichtingen van die lidstaat of die overeenkomstig internationale verplichtingen moet worden erkend;

b) de minderjarige kinderen van de gezinshereniger en diens echtgenoot, **of de ongehuwde of geregistreerde partner, bedoeld in letter a), of de gezinshereniger en zijn feitelijke levenspartner, los van de vraag of ze gehuwd zijn of niet**, met inbegrip van kinderen die zijn geadopteerd overeenkomstig de beslissing van de bevoegde autoriteit in de betrokken lidstaat, of een beslissing die van rechtswege uitvoerbaar is uit hoofde van internationale verplichtingen van die lidstaat of die overeenkomstig internationale verplichtingen moet worden erkend;

Motivering

Dit amendement probeert tegemoet te komen aan de diversiteit van gezinsrelaties in de moderne maatschappij.

Mutatis mutandis dezelfde motivering als bij het voorgaande amendement.

Amendement 24

Artikel 4, lid 1, letter c), alinea 1

c) de minderjarige kinderen, met inbegrip van geadopteerde kinderen van de gezinshereniger of diens echtgenoot,

c) de minderjarige kinderen, met inbegrip van geadopteerde kinderen van de gezinshereniger of diens echtgenoot, **of**

wanneer een van beiden het gezag over de kinderen heeft en dezen te zijnen laste komen; ***De lidstaten kunnen gezinshereniging toestaan voor kinderen die onder gedeeld gezag staan, mits degene die mede het gezag heeft, daarmee heeft ingestemd.***

van de gezinshereniger en zijn feitelijke levenspartner, of de ongehuwde of geregistreerde partner, zoals bedoeld in letter a), wanneer een van beiden het gezag over de kinderen heeft en dezen te zijnen laste komen; indien dit gezag gedeeld wordt is de toestemming van de andere ouder nodig.

Motivering

Voor het eerste deel geldt dezelfde motivering als voor het voorgaande amendement.

De bepalingen betreffende het gezag moeten op Europese schaal worden geharmoniseerd om te voorkomen dat de lidstaten over een zo gevoelige materie wettelijke maatregelen kunnen nemen die onderling strijdig zijn.

Dit amendement probeert tegemoet te komen aan de diversiteit van gezinsrelaties in de moderne maatschappij.

Amendement 25

Artikel 4, lid 1, letter c bis) (nieuw)

c bis) eerstegraads bloedverwanten in rechte opgaande lijn van de gezinshereniger of zijn echtgenote of van de gezinshereniger en zijn feitelijke levenspartner, wanneer dezen ten laste van de gezinshereniger komen en geen andere gezinssteun dan wel andere steun hebben in het land van herkomst;

Motivering

De lidstaten moeten ook toestemming geven voor de binnenkomst van de ouders van de gezinshereniger of zijn echtgenote of van de gezinshereniger of zijn feitelijke levenspartner, wanneer deze eerstegraads bloedverwanten objectief gezien niet in hun behoeften kunnen voorzien en geen andere gezins- of andere steun genieten. Deze bepaling moet op communautaire schaal geharmoniseerd worden.

Amendement 26

Artikel 4, lid 1, letter c), alinea 3

c) In afwijking hiervan kan de lidstaat voor een kind van boven de 12 jaar nagaan of het aan een ten tijde van de goedkeuring van deze richtlijn bestaand integratiecriterium voldoet, alvorens toestemming te geven voor toegang en verblijf op grond van deze richtlijn.

Schrappen

Motivering

Deze bepaling zou een ernstige inbreuk zijn op het algemene beginsel dat er geen ongerechtvaardigde verschillen moeten zijn bij de behandeling van minderjarigen in de lidstaten. Daarom moet deze bepaling worden geschrapt.

Amendement 27
Artikel 4, lid 4, letter c ter) (nieuw)

c ter) meerderjarige ongehuwde kinderen van een gezinshereniger of zijn echtgenote of, in voorkomend geval, zijn feitelijke levenspartner wanneer dezen ten laste van hen komen of objectief gezien niet in hun behoeften kunnen voorzien als gevolg van hun gezondheidstoestand.

Motivering

Ook meerderjarige ongehuwde kinderen moeten voor gezinshereniging in aanmerking kunnen komen wanneer zij objectief gezien ernstige gezondheidsproblemen hebben en afhankelijk zijn van hun ouders. Deze bepaling moet op communautaire schaal worden geharmoniseerd.

Amendement 28
Artikel 4, lid 2, alinea 1

2. De lidstaten kunnen uit hoofde van deze richtlijn, en op voorwaarde dat aan de in hoofdstuk IV gestelde voorwaarden is voldaan, bij wet of bij besluit toestemming tot toegang en verblijf verlenen aan de volgende gezinsleden: ***Schrappen***

Motivering

Om te voorkomen dat lidstaten verschillende wettelijke bepalingen kunnen vaststellen voor hetzelfde onderwerp.

Amendement 29
Artikel 4, lid 2, letter a)

a) ten laste komende bloedverwanten in rechtstreekse opgaande lijn van de eerste graad van de gezinshereniger of zijn echtgenoot, indien zij in het land van herkomst de nodige gezinssteun ontberen; ***Schrappen***

Motivering

Dezelfde motivering als bij het vorige amendement.

Amendement 30

Artikel 4, lid 2, letter b)

b) de meerderjarige niet-gehuwde kinderen van de gezinshereniger of diens echtgenoot, indien zij wegens hun gezondheidstoestand kennelijk niet in staat zijn zelf in hun levensonderhoud te voorzien.

Schrappen

Motivering

Dezelfde motivering als bij het vorige amendement.

Amendement 31

Artikel 4, lid 3

3. De lidstaten kunnen uit hoofde van deze richtlijn, en op voorwaarde dat aan de in hoofdstuk IV gestelde voorwaarden is voldaan, bij wet of bij besluit toestemming tot toegang en verblijf verlenen aan de levenspartner met wie de gezinshereniger niet gehuwd is, mits deze partner onderdaan is van een derde land en aantoonbaar een duurzame relatie onderhoudt met de gezinshereniger, of aan de onderdaan van een derde land die door een geregistreerd partnerschap met de gezinshereniger verbonden is, overeenkomstig artikel 5, tweede lid, alsmede aan de minderjarige niet-gehuwde kinderen, met inbegrip van geadopteerde kinderen, van deze personen.

Schrappen

Motivering

Dezelfde motivering als bij het vorige amendement.

Amendement 32

Artikel 4, lid 4

4. In het geval van een polygaam huwelijk geeft de betrokken lidstaat, indien de gezinshereniger reeds met een echtgenoot samenwoont op het grondgebied van die lidstaat, geen toestemming voor de toegang en het verblijf van een andere echtgenoot, noch van de kinderen van deze laatste,

4. In het geval van een polygaam huwelijk geeft de betrokken lidstaat, indien de gezinshereniger reeds met een echtgenoot samenwoont op het grondgebied van die lidstaat, geen toestemming voor de toegang en het verblijf van een andere echtgenoot, noch van de kinderen van deze laatste,

onverminderd de bepalingen van het Verdrag inzake de rechten van het kind van 1989.

tenzij het belang van het minderjarige kind het vereist, overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag inzake de rechten van het kind van 1989.

Motivering

Het hogere belang van het minderjarige kind moet altijd voorgaan.

Amendement 33

Artikel 4, lid 5

5. De lidstaten kunnen voor de gezinshereniger en zijn echtgenoot een **minimum**leeftijd vaststellen vanaf welke de echtgenoot zich bij de gezinshereniger mag voegen. **Deze leeftijd mag niet hoger zijn dan de wettelijke meerderjarigheidsleeftijd.**

5. De lidstaten kunnen voor de gezinshereniger en zijn echtgenoot, **geregistreerd of ongehuwd partner overeenkomstig artikel 4, lid 1, letter a** een **bepaalde** leeftijd vaststellen - **ten minste de meerderjarigheidsleeftijd** - vanaf welke de echtgenoot, **geregistreerd of ongehuwd partner** zich bij de gezinshereniger mag voegen.

Motivering

Onder meer de Deense en Zweedse vertalingen stroken niet met bij voorbeeld de Engelse en in ieder geval dienen de gezinshereniger en zijn echtgenoot, geregistreerd of ongehuwd partner meerderjarig te zijn overeenkomstig de toepasbare nationale wetgeving.

Amendement 34

Artikel 5, titel

Artikel 5

Artikel 5

Administratieve bepalingen

Motivering

Dezelfde motivering als bij amendement 14 op art.1.

Amendement 35

Artikel 5, lid 1

1. **De lidstaten bepalen of** het verzoek tot toegang en verblijf in het kader van het recht op gezinshereniging door de gezinshereniger dan wel door het gezinslid **of de gezinsleden bij de bevoegde instantie van de betrokken lidstaat moet worden ingediend.**

1. Het verzoek tot toegang en verblijf in het kader van het recht op gezinshereniging **wordt** door de gezinshereniger dan wel door het gezinslid **ingediend** bij de bevoegde instantie van de lidstaat **waar de gezinshereniger woonachtig is.** .

Motivering

De gezinshereniger dient een verzoek tot gezinshereniging in voor zijn gezinsleden; hij bezit tenslotte het recht op gezinshereniging. Bovendien is de gezinshereniger, die al in het bezit is van een verblijfsvergunning beter toegerust om de administratieve procedure te doorlopen, gezien zijn kennis van de taal en de gewoonten van de administratieve instanties in het desbetreffende land. In vele delen van de wereld zijn de consulaire vertegenwoordigingen van de lidstaten honderden kilometers van de woonplaats van de gezinsleden verwijderd en vaak overbelast door visumaanvragen. Een verplaatsing van de beslissing naar de buitenlandse vertegenwoordiging kan de gezinshereniging onnodig bemoeilijken.

Amendement 36

Artikel 5, lid 2, alinea 2

Teneinde bewijs voor het bestaan van een gezinsband te verkrijgen, kunnen de lidstaten gesprekken houden met de gezinshereniger en diens gezinsleden en ander onderzoek verrichten dat nodig wordt geacht.

Teneinde bewijs voor het bestaan van een gezinsband te verkrijgen, kunnen de lidstaten gesprekken houden met de gezinshereniger en diens gezinsleden ***die zich al op het grondgebied bevinden*** en ander onderzoek, ***zoals een DNA-test*** verrichten dat nodig wordt geacht.

Or. fr

Motivering

Een DNA-test is één van de betrouwbaarste onderzoeksmethoden.

Amendement 37

Artikel 5, lid 2, alinea 3

Bij de behandeling van een verzoek betreffende de levenspartner met wie de gezinshereniger niet is gehuwd, houden de lidstaten, ***als bewijs van het bestaan van een duurzame relatie***, rekening met factoren als een gezamenlijk kind, samenwoning in het verleden, registratie van het partnerschap of andere betrouwbare bewijsmiddelen.

Bij de behandeling van een verzoek betreffende de levenspartner met wie de gezinshereniger niet is gehuwd, houden de lidstaten rekening met factoren als een gezamenlijk kind, samenwoning in het verleden, registratie van het partnerschap of andere betrouwbare bewijsmiddelen.

Amendement 38

Artikel 5, lid 4

4. Zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk negen maanden na de datum van indiening van een verzoek, stellen de bevoegde instanties van de lidstaat de gezinshereniger/het gezinslid of de gezinsleden schriftelijk in kennis van de ten aanzien van hen genomen beslissing.

4. Na behandeling van het verzoek stellen de bevoegde instanties van de lidstaat binnen een termijn van ten hoogste zes maanden de indiener schriftelijk in kennis van de genomen beslissing. Een eventuele beslissing tot afwijzing van het verzoek wordt naar behoren gemotiveerd.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van het verzoek, kan de in de eerste alinea genoemde termijn verlengd worden. Deze termijn kan echter in geen geval langer zijn dan twaalf maanden.

Een eventuele beslissing tot afwijzing van het verzoek wordt naar behoren gemotiveerd. ***De gevolgen van het uitblijven van een beslissing bij het verstrijken van de in de eerste alinea genoemde termijn moeten bij de nationale wetgeving van de betrokken lidstaat worden geregeld.***

Motivering

Ter waarborging van de rechtszekerheid van de gezinshereniger, dient het verzoek binnen een termijn van ten hoogste zes maanden te worden afgehandeld, terwijl een negatieve beslissing naar behoren moet zijn gemotiveerd, zodat de indiener het besluit via rechtsmiddelen kan aanvechten.

Een termijn van zes maanden is voor de bestuurlijke autoriteiten van de betreffende lidstaat meer dan voldoende om een beslissing over het verzoek te nemen.

Amendement 39

Artikel 5, lid 4, alinea 2

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van het verzoek, kan de in de eerste alinea genoemde termijn verlengd worden. Deze termijn kan echter in geen geval langer zijn dan ***twaalf maanden***.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van het verzoek, kan de in de eerste alinea genoemde termijn verlengd worden. Deze termijn kan echter in geen geval langer zijn dan ***negen maanden***.

Motivering

Mutatis mutandis dezelfde motivering als bij het voorgaande amendement.

Amendement 40

Artikel 6, titel

Artikel 6

Artikel 6

Openbare orde, binnenlandse veiligheid en volksgezondheid

Motivering

Dezelfde motivering als bij amendement 14 op art.1.

Amendement 41
Artikel 6, lid 1

1. De lidstaten kunnen een verzoek om toegang en verblijf van een **van de** gezinsleden afwijzen om redenen van openbare orde, binnenlandse veiligheid of volksgezondheid.

1. De lidstaten kunnen een verzoek om toegang en verblijf van een **of meer** gezinsleden afwijzen om redenen van openbare orde, binnenlandse veiligheid of volksgezondheid.

Motivering

De situaties die in het voorstel voor een richtlijn worden geregeld blijven niet beperkt tot de hereniging met één enkel familielid.

Amendement 42
Artikel 6, lid 2

2. De lidstaten kunnen de verblijfstitel van een **gezinslid** intrekken of weigeren te verlengen om redenen van openbare orde of binnenlandse veiligheid.

2. De lidstaten kunnen de verblijfstitel van een **of meer gezinsleden** intrekken of weigeren te verlengen om redenen van openbare orde of binnenlandse veiligheid.

Motivering

De situaties die in het voorstel voor een richtlijn worden geregeld blijven niet beperkt tot de hereniging met één enkel familielid.

Amendement 43
Artikel 6, lid 3

3. De redenen van openbare orde of binnenlandse veiligheid kunnen uitsluitend worden aangevoerd op grond van het persoonlijke gedrag van het betrokken gezinslid.

3. De redenen van openbare orde of binnenlandse veiligheid kunnen uitsluitend worden aangevoerd op grond van het persoonlijke gedrag van het betrokken gezinslid **of de betrokken gezinsleden**.

Motivering

De toevoeging vormt een preventieve maatregel, ook wanneer er niet langer sprake is van gevaarlijk of misdadig gedrag.

Amendement 44
Artikel 6, lid 4

4. Het ontstaan van ziekten of gebreken na afgifte van de verblijfstitel kan **op zichzelf** voor de bevoegde instantie van de lidstaat geen grond zijn om verlenging van de verblijfstitel te weigeren of om de betrokkene van het grondgebied van de lidstaat te verwijderen.

4. Het ontstaan van ziekten of gebreken na afgifte van de verblijfstitel kan voor de bevoegde instantie van de lidstaat geen grond zijn om verlenging van de verblijfstitel te weigeren of om de betrokkene van het grondgebied van de lidstaat te verwijderen.

Amendement 45
Artikel 7, titel

Artikel 7

Artikel 7

**Huisvesting, ziektekostenverzekering en
inkomsten**

Motivering

Dezelfde motivering als bij amendement 14 op art.1.

Amendement 46
Artikel 8, titel

Artikel 8

Artikel 8

Verblijfsduur

Motivering

Dezelfde motivering als bij amendement 14 op art.1.

Amendement 47
Artikel 8, alinea 1

De lidstaten mogen bepalen dat de gezinshereniger gedurende een bepaalde periode, die ten hoogste **twee jaar** mag bedragen, legaal op hun grondgebied moet hebben verbleven voordat zijn gezinsleden zich bij hem kunnen voegen.

De lidstaten mogen bepalen dat de gezinshereniger gedurende een bepaalde **aaneengesloten** periode, die ten hoogste **een jaar** mag bedragen, legaal op hun grondgebied moet hebben verbleven voordat zijn gezinsleden zich bij hem kunnen voegen.

Motivering

De termijn van twee jaar is te lang en moet worden teruggebracht tot één jaar om een zo spoedig mogelijke integratie te bevorderen.

De wachttijd mag niet langer dan een jaar zijn opdat de uitoefening van het recht op gezinshereniging geen dode letter wordt. Deze maatregel mag niet worden toegepast op vluchtelingen en degenen die subsidiaire bescherming genieten omdat het zinvol is hun gunstiger voorwaarden te bieden dan die voor andere categorieën onderdanen van derde landen.

Het is van belang erop te wijzen dat de gezinshereniger gedurende een aaneengesloten periode legaal in de lidstaat moet hebben verbleven. Dit blijkt eveneens uit de Engelse vertaling, maar niet uit de vertaling in het Deens en andere talen. Een legaal verblijf van één jaar moet echter voldoende zijn.

Amendement 48

Artikel 8, alinea 2

In afwijking hiervan kan een lidstaat waarvan de wetgeving inzake gezinshereniging op het moment dat de richtlijn wordt goedgekeurd rekening houdt met de opvangcapaciteit van die lidstaat, een wachttijd invoeren van ten hoogste drie jaar tussen de indiening van het verzoek tot gezinshereniging en de afgifte van een verblijfstitel aan de gezinsleden. ***Schrappen***

Motivering

Deze uitzonderingsbepaling moet worden geschrapt om te voorkomen dat de lidstaten afwijkende bepalingen vaststellen voor identieke gevallen.

Amendement 49
Artikel 9, titel

Artikel 9

Artikel 9

Toepassingsgebied

Motivering

Dezelfde motivering als bij amendement 14 op art.1.

Amendement 50
Artikel 10, titel

Artikel 10

Artikel 10

Gezinsleden

Motivering

Dezelfde motivering als bij amendement 14 op art.1.

Amendement 51
Artikel 11, titel

Artikel 11

Artikel 11

Indiening en behandeling van het verzoek

Motivering

Dezelfde motivering als bij amendement 14 op art.1.

Amendement 52
Artikel 12, titel

Artikel 12

Artikel 12

**Voorwaarden inzake huisvesting,
ziektekostenverzekering, inkomsten en
verblijfsduur**

Motivering

Dezelfde motivering als bij amendement 14 op art.1.

Amendement 53
Artikel 13, titel

Artikel 13

Artikel 13

Algemene bepalingen inzake verblijfstitels

Motivering

Dezelfde motivering als bij amendement 14 op art.1.

Amendement 54
Artikel 13, lid 1

1. Zodra het verzoek tot toegang met het oog op gezinshereniging is aanvaard, staat de betrokken lidstaat het gezinslid of de gezinsleden de toegang toe. De lidstaten bieden deze personen alle gelegenheid de benodigde visa te verkrijgen.

1. Zodra het verzoek tot toegang met het oog op gezinshereniging is aanvaard, staat de betrokken lidstaat het gezinslid of de gezinsleden de toegang toe. De lidstaten bieden deze personen alle gelegenheid de benodigde visa **en transitvisa** te verkrijgen.

Motivering

Soms voert de reis naar een lidstaat via een of meer andere lidstaten, waarvoor een transitvisum vereist is. Dit moet in de richtlijn worden opgenomen.

Amendement 55
Artikel 14, titel

Artikel 14

Artikel 14

Gelijke behandeling

Motivering

Dezelfde motivering als bij amendement 14 op art.1.

Amendement 56

Zelfstandige verblijfstitel

Motivering

Dezelfde motivering als bij amendement 14 op art.1.

Amendement 57

Artikel 15, lid 1

1. Uiterlijk na een verblijf van vijf jaar en voorzover de gezinsbanden blijven bestaan, hebben de echtgenoot of de levenspartner ***met wie de gezinshereniger niet is gehuwd*** en het meerderjarig geworden kind recht op een zelfstandige verblijfstitel, onafhankelijk van die van de gezinshereniger.

1. Uiterlijk na een verblijf van vijf jaar en voorzover de gezinsbanden blijven bestaan, hebben de echtgenoot of de ***feitelijke*** levenspartner, ***indien de situatie van niet-gehuwde paren volgens de wetgeving van de betreffende lidstaat gelijk is aan die van gehuwde paren, of geregistreerde partner en het kind of de kinderen van de gezinshereniger of de echtgenote, de ongehuwde of geregistreerde partner, zoals bedoeld in artikel 4, lid 1, letter (a) dat (die) meerderjarig geworden is (zijn)*** recht op een zelfstandige verblijfstitel, onafhankelijk van die van de gezinshereniger.

Motivering

Dezelfde motivering als bij amendement 22 op art.4, lid1, letter a).

Dit amendement probeert tegemoet te komen aan de diversiteit van gezinsrelaties in de moderne maatschappij.

Amendement 58

Artikel 15, lid 3

3. In geval van weduwnaar- of weduwschap, echtscheiding, scheiding of van overlijden van bloedverwanten in opgaande of neergaande lijn, kan een zelfstandige verblijfstitel worden afgegeven aan personen die uit hoofde van gezinshereniging zijn toegelaten. De lidstaten stellen bepalingen vast om te waarborgen dat er in geval van buitengewoon moeilijke omstandigheden een zelfstandige verblijfstitel wordt afgegeven.

3. In geval van weduwnaar- of weduwschap, echtscheiding, scheiding of van overlijden van bloedverwanten in opgaande of neergaande lijn, kan een zelfstandige verblijfstitel worden afgegeven aan personen die uit hoofde van gezinshereniging zijn toegelaten ***en een verblijf van ten minste een jaar achter zich hebben***. De lidstaten stellen bepalingen vast om te waarborgen dat er in geval van buitengewoon moeilijke omstandigheden een zelfstandige

verblijfstitel wordt afgegeven.

Motivering

Een minimumverblijfsduur is vereist om mogelijk misbruik te voorkomen.

Amendement 59
Artikel 16, titel

Artikel 16

Artikel 16

***Afwijzing van toegang en intrekking of
niet-verlenging van de verblijfstitel***

Motivering

Dezelfde motivering als bij amendement 14 op art.1.

Amendement 60
Artikel 16, lid 1, letter c)

c) wanneer wordt vastgesteld dat de gezinshereniger of de levenspartner met wie de gezinshereniger niet gehuwd is, met iemand anders gehuwd is of een duurzame relatie onderhoudt:

c) wanneer wordt vastgesteld dat de gezinshereniger of de ***feitelijke*** levenspartner met wie de gezinshereniger niet gehuwd is, met iemand anders gehuwd is of een duurzame relatie onderhoudt:

Motivering

Het is beter de term "feitelijke levenspartner" te gebruiken omdat deze term overal in het voorstel voor een richtlijn wordt gebruikt.

Amendement 61
Artikel 16, lid 4

4. De lidstaten kunnen ***specifieke*** controles verrichten wanneer er gegronde vermoedens bestaan dat er sprake is van fraude of een schijnhuwelijk, -partnerschap of -adoptie, zoals bedoeld in het tweede lid. Er kunnen ook ***gerichte*** controles uitgevoerd worden bij de verlenging van de verblijfstitel van gezinsleden.

4. De lidstaten kunnen controles verrichten wanneer er gegronde vermoedens bestaan dat er sprake is van fraude of een schijnhuwelijk, -partnerschap of -adoptie, zoals bedoeld in het tweede lid. Er kunnen ook controles uitgevoerd worden bij de verlenging van de verblijfstitel van gezinsleden.

Motivering

De woorden "specifieke" en "gerichte" zijn ongelukkig gekozen. Wanneer er een gegronnd vermoeden bestaat, dient gecontroleerd te worden. Wanneer geen gegronnd vermoeden bestaat, dient niet gecontroleerd te worden, om te voorkomen dat de betrokken personen nodeloos worden lastiggevallen.

Amendement 62

Artikel 17, titel

Artikel 17

Artikel 17

***Beoordeling van de gezinsbanden en de
duur van het verblijf***

Motivering

Dezelfde motivering als bij amendement 14 op art.1.

Amendement 63

Artikel 17

In geval van afwijzing van een verzoek, intrekking of niet-verlenging van een verblijfstitel, alsmede in geval van een verwijderingsmaatregel tegen de gezinshereniger of leden van diens gezin houden de lidstaten terdege rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsbanden van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in de lidstaat, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

In geval van afwijzing van een verzoek ***om toegang of verblijf met het oog op gezinshereniging***, intrekking of niet-verlenging van een verblijfstitel, alsmede in geval van een verwijderingsmaatregel tegen de gezinshereniger of leden van diens gezin houden de lidstaten terdege rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsbanden van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in de lidstaat, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Motivering

Verduidelijking van de tekst.

Amendement 64

Artikel 17 bis (nieuw)

Artikel 17 bis

Sancties

De lidstaten bepalen welke maatregelen genomen moeten worden om toepassing van de nationale bepalingen ter uitvoering van deze richtlijn te verzekeren. Vast te stellen sancties moeten doeltreffend,

evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op 31 december 2003 in kennis van de inhoud van deze bepalingen en verwittigen haar onmiddellijk van elke wijziging ervan.

Motivering

Dit is een noodzakelijke en normale bepaling in het Gemeenschapsrecht, waarbij sancties worden vastgesteld en de lidstaten de mogelijkheid te geven zelf te beslissen welke sancties toegepast moeten worden als de nationale bepalingen ten uitvoering van deze richtlijn worden overtreden.

Amendement 65
Artikel 18, titel

Artikel 18

Artikel 18

Beroepsmogelijkheden

Motivering

Dezelfde motivering als bij amendement 14 op art.1.

Amendement 66
Artikel 18, alinea 1

De lidstaten waarborgen dat de gezinshereniger en/of de leden van zijn gezin het recht heeft/hebben bij de rechter beroep in te stellen, zowel op feitelijke als op juridische gronden, in geval van afwijzing van het verzoek tot gezinshereniging, van niet-verlenging of intrekking van de verblijfstitel of in geval van een verwijderingsmaatregel.

Besluiten over afwijzing van het verzoek tot gezinshereniging, van niet-verlenging of intrekking van de verblijfstitel of in geval van een verwijderingsmaatregel moeten terdege worden gemotiveerd. Het besluit wordt de betrokkene schriftelijk medegedeeld. In het besluit staan de beroepsmogelijkheden vermeld waarop de betrokkene recht heeft alsook de termijnen waarop beroep kan worden ingesteld bij de bestuursrechtelijke en gerechtelijke instanties van de betrokken lidstaat.

Motivering

Het is een kernbeginsel van de rechtsstaat dat de staat zich moet houden aan zijn eigen regels, wat betekent dat alle bestuursrechtelijke en gerechtelijke besluiten die gevolgen hebben voor de mogelijke subjectieve rechten van personen zo moeten worden geformuleerd dat er bestuursrechtelijke en gerechtelijke controle op mogelijk is.

Amendement 67

Artikel 19, titel

Artikel 19

Artikel 19

Verslagen

Motivering

Dezelfde motivering als bij amendement 14 op art.1.

Amendement 68

Artikel 19

De Commissie dient **periodiek** en voor het eerst uiterlijk twee jaar na het verstrijken van de in artikel 20 vastgestelde termijn, bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de toepassing van deze richtlijn in de lidstaten en stelt in voorkomend geval de nodige wijzigingen voor. Deze wijzigingsvoorstellen hebben in de eerste plaats betrekking op de artikelen 3, 4, 7, 8 en 13.

De Commissie dient **om de vijf jaar** en voor het eerst uiterlijk twee jaar na het verstrijken van de in artikel 20 vastgestelde termijn, bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de toepassing van deze richtlijn in de lidstaten en stelt in voorkomend geval de nodige wijzigingen voor. Deze wijzigingsvoorstellen hebben in de eerste plaats betrekking op de artikelen 3, 4, 7, 8 en 13. **De lidstaten doen de Commissie alle informatie toekomen die voor het opstellen van dit verslag nodig is.**

Motivering

De lidstaten moeten alle relevante informatie over de toepassing van de richtlijn doen toekomen aan de Commissie zodat deze om de vijf jaar een verslag over de toepassing kan opstellen.

Amendement 69

Artikel 20, titel

Artikel 20

Artikel 20

Opneming in de nationale rechtsorde

Motivering

Dezelfde motivering als bij amendement 14 op art.1.

Amendement 70

Artikel 20, alinea 1

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op [31 december 2003] aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onmiddellijk in kennis.

De lidstaten doen de nodige **nationale** wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op [31 december 2003] aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan

*en van elke latere wijziging daarvan
onmiddellijk in kennis.*

Motivering

De Commissie staat als onpartijdige instantie garant voor de juiste toepassing van de communautaire bepalingen door de lidstaten en moet daarom voortdurend op de hoogte worden gehouden van de omzetting van de richtlijn in nationale wetsbepalingen en latere wijzigingen daarvan.

Amendement 71
Artikel 21, titel

Artikel 21

Artikel 21

Inwerkingtreding

Motivering

Dezelfde motivering als bij amendement 14 op art.1.

Amendement 72
Artikel 22, titel

Artikel 22

Artikel 22

Doelgroep

Motivering

Dezelfde motivering als bij amendement 14 op art.1.

TOELICHTING

I. INLEIDING

Het immigratieverschijnsel is ongetwijfeld de grootste uitdaging waarvoor de moderne samenlevingen zich in de XXIste eeuw geplaatst zien.

De bevolkingsstromen waarbij landsgrenzen worden overschreden nemen gigantisch toe en zijn niet meer vergelijkbaar met wat er in andere perioden van de geschiedenis is gebeurd.

De Europese Unie telt 12 miljoen legale immigranten uit derde landen.

Er worden sinds een aantal jaren grote politieke debatten gevoerd over migrerende werknemers, legale en illegale immigratie, asielzoekers, personen die subsidiaire bescherming vragen, en andere categorieën immigranten, die een groot deel van de totale immigratie vormen.

Het is voor niemand een geheim dat immigratie en verblijf in het kader van gezinshereniging in bijna alle lidstaten van de Unie en in de OESO-landen het voornaamste kanaal voor legale immigratie van onderdanen van derde landen is geworden.

Deze gezinsimmigratie omvat zowel de gezinshereniging "stricto sensu" (hereniging van het gezin van een onderdaan van een derde land die reeds in een gastland verblijft) als de gezinsvorming (wanneer de gezinsbanden ontstaan nadat de onderdaan van een derde land is geïmmigreerd).

De "toegelaten gezinsleden" vertegenwoordigen gemiddeld 40 à 50% van het totale aantal immigranten. In sommige EU-lidstaten zoals Frankrijk of het Verenigd Koninkrijk, en in sommige derde landen zoals de Verenigde Staten of Canada, is dit percentage zelfs duidelijk hoger.

Dit aspect van de legale immigratie is natuurlijk zeer belangrijk in kwantitatief opzicht. Maar men mag niet uit het oog verliezen dat gezinshereniging ook een fundamentele rol speelt als noodzakelijk middel tot integratie van onderdanen van derde landen die legaal in de Europese Unie verblijven. De aanwezigheid van gezinsleden draagt immers bij tot hun stabiliteit en aanpassing, omdat zij dan een normaal gezinsleven kunnen leiden.

De meeste gezinsleden die op grond van het recht op gezinshereniging in een land worden toegelaten genieten een groot voordeel ten aanzien van andere categorieën immigranten, omdat zij nauwe banden hebben met een persoon, de gezinshereniger, die reeds in het gastland verblijft, hetgeen hun integratie aanzienlijk vergemakkelijkt.

De rechten die als gezinsleden toegelaten immigranten verkrijgen zijn van fundamenteel belang en dragen ongetwijfeld bij aan hun integratie in het gastland.

II. RECHT OP GEZINSHERENIGING VAN ONDERDANEN VAN DERDE LANDEN DIE LEGAAL IN DE EUROPESE UNIE VERBLIJVEN

De wetgeving inzake gezinshereniging zou op twee beginselen moeten steunen, die trouwens ook zouden moeten gelden voor de hele immigratiewetgeving: gelijkheid en zekerheid.

In de gezinscontext betekent gelijkheid:

- a) in de eerste plaats gelijke behandeling, voor zover mogelijk, van immigrantengezinnen en gezinnen van Europese burgers, hetgeen bijdraagt aan een billijke behandeling van raciale, etnische, religieuze en culturele minderheden, die voor een groot deel immigranten zijn;
- b) ten tweede, gelijke behandeling van mannen en vrouwen, op grond van het fundamentele recht op gelijke behandeling van beide geslachten, dat is vastgelegd in de internationale verdragen inzake mensenrechten, en bovendien in de grondwetten van de lidstaten.

Het beginsel van zekerheid is van even groot belang, aangezien het verlenen van een verblijfsstatus een onontbeerlijke factor is van elk beleid van integratie van immigranten in de samenleving waarin zij worden opgenomen.

De hereniging van gezinnen van onderdanen van derde landen wordt reeds gedeeltelijk door het Gemeenschapsrecht geregeld. De bepalingen inzake het vrije verkeer van EU-burgers binnen de Europese Gemeenschap zijn immers ook van toepassing op hun gezinsleden, ongeacht of zij de nationaliteit van een lidstaat of die van een derde land bezitten. De EU-burger die zijn recht op vrij verkeer uitoefent, mag worden vergezeld van zijn gezinsleden, of zijn gezinsleden mogen zich bij hem voegen, wat ook hun nationaliteit is.

Het Gemeenschapsrecht bevat echter geen bepalingen inzake gezinshereniging wanneer de personen die zich herenigen onderdanen zijn van derde landen, of vluchtelingen, of andere categorieën immigranten. Reden hiervoor is het ontbreken van een rechtsgrond op communautair niveau vóór de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam in mei 1999 en de opneming in het EG-Verdrag van de nieuwe Titel IV inzake visa, asiel, immigratie en andere beleidsterreinen die verband houden met het vrije verkeer van personen.

De voorwaarden voor de uitoefening van het recht op gezinshereniging van onderdanen van derde landen die legaal op het grondgebied van een lidstaat verblijven worden nog steeds bijna uitsluitend bepaald door de nationale wetgevingen, die onderling sterk van elkaar verschillen.

Sommige lidstaten erkennen het recht op gezinshereniging en hebben dit beginsel ook in hun grondwet opgenomen, terwijl andere lidstaten alleen voorzien in de discretionaire mogelijkheid gezinshereniging toe te staan, naar gelang van de categorie en de rechtsstatus van de betrokken onderdanen van derde landen.

De uitoefening van het recht op gezinshereniging is in elk geval aan voorwaarden gebonden, zoals het niet verstoren van de openbare orde, het niet in gevaar brengen van de openbare veiligheid, adequate huisvesting, voldoende middelen van bestaan, de vaststelling van een wachttijd. De regels ter zake verschillen sterk van lidstaat tot lidstaat.

Er dient anderzijds op te worden gewezen dat de regeling van het recht op gezinshereniging gedeeltelijk de nationale wetgevingen overstijgt en moet worden gezien in het internationale rechtskader. Op internationaal niveau zijn ter zake de volgende juridische instrumenten belangrijk:

- de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens;
- de internationale Verdragen van 1966 inzake civiele en politieke rechten, en inzake economische, sociale en culturele rechten;

- Overeenkomst nr. 143 van de Internationale Arbeidsorganisatie;
- het door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties in december 1990 goedgekeurde Internationaal Verdrag inzake de bescherming van de rechten van alle migrerende arbeiders en hun gezinsleden;
- de Slotakte van de conferentie tijdens welke het Verdrag van Genève inzake de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 werd goedgekeurd;
- het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989;
- het Europees Verdrag voor de bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 1950, dat van fundamenteel belang is en waarin het recht op eerbiediging van het privé- en het gezinsleven (artikel 8) en het recht te huwen en een gezin te stichten (artikel 12) zijn vastgelegd;
- het Europees Sociaal Handvest;
- het Europees Verdrag van 1977 inzake de rechtsstatus van migrerende arbeiders.

Het op 7 december 2000 afgekondigde Handvest van de grondrechten van de EU erkent eveneens het recht op eerbiediging van het privé- en het gezinsleven (artikel 7) en het recht te huwen en een gezin te stichten (artikel 9).

Al deze instrumenten zijn juridisch niet even bindend. Sommige ervan werden slechts door enkele lidstaten geratificeerd, andere zijn nog niet eens in werking getreden, omdat ze nog niet zijn geratificeerd.

Het recht op gezinshereniging wordt evenwel in al deze teksten erkend, en ook het feit dat de belangen van het kind primeren.

De jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens is in dit opzicht van groot belang. Volgens deze jurisprudentie is het recht op gezinshereniging van gezinsleden van onderdanen van derde landen die legaal in een lidstaat verblijven niet onbeperkt. Maar dit geldt ook voor de discretionaire uitoefening van de bevoegdheden van de autoriteiten op het gebied van controles aan de grenzen en bij uitzetting.

De Europese Raad heeft op zijn bijeenkomst van 15 en 16 oktober 1999 in Tampere dan ook gewezen op de noodzaak onderdanen van derde landen die legaal op het grondgebied van de lidstaten verblijven een billijke behandeling te garanderen. In punt 18 van de conclusies van het voorzitterschap werd daarbij gesteld dat een vastberaden integratiebeleid erop gericht moet zijn deze personen rechten en plichten toe te kennen die vergelijkbaar zijn met die van de burgers van de Europese Unie.

III. HET GEWIJZIGDE VOORSTEL VOOR EEN RICHTLIJN VAN DE RAAD INZAKE HET RECHT OP GEZINSHERENIGING

Op 1 december 1999 heeft de Commissie haar eerste initiatief op het gebied van legale immigratie gepresenteerd, een voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake het recht op gezinshereniging¹. Na de goedkeuring van het verslag van het Parlement over dit voorstel, op 6 september 2000², heeft de Commissie op 10 oktober 2000 een gewijzigd voorstel inzake het recht op gezinshereniging³ ingediend, dat tijdens de onderhandelingen in de Raad op ernstige

¹ COM(1999) 638.

² Verslag-Watson (A5-0020/2000).

³ COM(2000) 264.

bezwaren is gestuit.

In punt 41 van de conclusies van het voorzitterschap van de Europese Raad van Laken van 14 en 15 december 2001 werd de Commissie dan ook verzocht vóór 30 april 2002 een gewijzigd voorstel inzake gezinshereniging in te dienen. Het is dat voorstel¹ dat in dit verslag wordt behandeld.

De rapporteur is zich bewust van de moeilijkheid om overeenstemming te bereiken over onderwerpen die verband houden met de uiterst gevoelige kwestie van de immigratie, dat door de lidstaten op uiteenlopende wijzen wordt benaderd en wettelijk wordt geregeld.

Zij is evenwel van oordeel dat dit voorstel niet meer beantwoordt aan de oorspronkelijke ambitie, dat de werkingssfeer ervan aanzienlijk werd beperkt en dat de nationale wetgevingen niet naar boven, maar naar beneden werden aangepast. Het resultaat is dan ook de "laagste gemeenschappelijke noemer" van de ter zake in de diverse lidstaten geldende wetgevingen.

Vandaar mijn wijzigingsvoorstellen, die tot doel hebben het begrip "gezinsleden" uit te breiden tot feitelijke partnerschappen, ongehuwde meerderjarige kinderen en bloedverwanten in opgaande lijn, indien zij geen andere steun hebben en afhankelijk zijn van de gezinshereniger.

Andere wijzigingsvoorstellen zijn erop gericht de non-discriminatiebepaling in de richtlijn op te nemen, betere beroepsmogelijkheden te garanderen en te voorzien in een systeem van sancties in geval van schending van de nationale toepassingsregels.

De rapporteur stelt tot slot ook een aantal amendementen van technische aard voor. Het lijkt haar met name nuttig elk artikel een titel te geven, zodat meteen een duidelijk inzicht wordt verschaft in de inhoud van het wetgevingsvoorstel.

¹ COM(2002) 225.

28 januari 2003

ADVIES VAN DE COMMISSIE JURIDISCHE ZAKEN EN INTERNE MARKT

aan de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken

inzake het gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake het recht op gezinshereniging (COM(2002) 225 – C5-0220/2002 – 1999/0258(CNS))

Rapporteur voor advies: Maria Berger

PROCEDUREVERLOOP

De Commissie juridische zaken en interne markt benoemde op haar vergadering van 20 juni 2002 Maria Berger tot rapporteur voor advies.

De commissie behandelde het ontwerpadvies op haar vergaderingen van 23 en 28 januari 2003.

Op laatstgenoemde vergadering hechtte zij met 27 stemmen voor bij 1 onthouding haar goedkeuring aan de hierna volgende amendementen.

Bij de stemming waren aanwezig: Giuseppe Gargani (voorzitter), Willi Rothley, Ioannis Koukiadis, Bill Miller, (ondervoorzitters); Maria Berger (rapporteur voor advies); Ward Beysen, Philip Charles Bradbourn (verving Paolo Bartolozzi), Bert Doorn, Enrico Ferri (verving Anne-Marie Schaffner), Janelly Fourtou, Marie-Françoise Garaud, Evelyne Gebhardt, Fiorella Ghilardotti, José María Gil-Robles Gil-Delgado, Malcolm Harbour, Heidi Anneli Hautala, Piia-Noora Kauppi (verving Rainer Wieland), Kurt Lechner, Klaus-Heiner Lehne, Neil MacCormick, Toine Manders, Arlene McCarthy, Manuel Medina Ortega, Marcelino Oreja Arburúa (verving The Lord Inglewood), Diemut R. Theato, Marianne L.P. Thyssen, Joachim Wuermeling en Stefano Zappalà.

BEKNOPTE MOTIVERING

Ook bij deze tweede aanloop naar een harmonisatie op het gebied van de gezinshereniging geldt datgene wat de Juridische Commissie reeds in haar advies van juli 2000 heeft gezegd. Een van de destijds door ons ingediende amendementen (op artikel 7, lid 1, letter a) werd tot ons genoegzaam overgenomen door de commissie ten principale, de Commissie vrijheden en rechten van de burger, alsmede door de plenaire vergadering van het Europees Parlement en werd verwerkt in het huidige voorstel van de Europese Commissie (COM(2002) 225).

Bij de beide andere amendementen van de Juridische Commissie (op het huidige artikel 7, lid 2, en artikel 16, lid 4) was dat niet het geval. Deze amendementen zijn echter nog steeds geldig, aangezien de destijds bekritiseerde onduidelijkheden in het nieuwe voorstel niet zijn weggenomen. Daarom stelt uw rapporteur voor deze opnieuw in te dienen.

AMENDEMENTEN

De Commissie juridische zaken en interne markt verzoekt de ten principale bevoegde Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken onderstaande amendementen in haar verslag op te nemen:

Door de Commissie voorgestelde tekst¹

Amendementen van het Parlement

Amendement 1
Artikel 6, lid 3

3. De redenen van openbare orde of binnenlandse veiligheid kunnen uitsluitend worden aangevoerd op grond van het persoonlijke gedrag van het betrokken gezinslid.

Schrappen

Motivering

Coherentie met de bepalingen van de lidstaten inzake veiligheid en openbare orde.

Amendement 2
Artikel 7, lid 2

2. De lidstaten mogen de in het eerste lid genoemde voorwaarden met betrekking tot huisvesting, ziektekostenverzekering en inkomsten alleen stellen om zich ervan te vergewissen dat de gezinshereniger in staat zal zijn in de levensbehoeften van de met hem herenigde gezinsleden te voorzien zonder een aanvullend beroep op overheidsgelden te doen. **Deze bepalingen mogen niet leiden tot discriminatie tussen burgers van de lidstaten en onderdanen van derde landen.**

2. De lidstaten mogen de in het eerste lid genoemde voorwaarden met betrekking tot huisvesting, ziektekostenverzekering en inkomsten alleen stellen om zich ervan te vergewissen dat de gezinshereniger in staat zal zijn in de levensbehoeften van de met hem herenigde gezinsleden te voorzien zonder een aanvullend beroep op overheidsgelden te doen.

Motivering

De tweede zin van lid 2 leidt bij nadere beschouwing tot interpretatieproblemen. Het is met name niet duidelijk in welke richting de te verlenen bescherming moet gaan.

Amendement 3
Artikel 12, lid 3 (nieuw)

3. In afwijking van artikel 15 richt in het geval van gezinshereniging van vluchtelingen het verblijfsrecht van de

¹ Nog niet gepubliceerd in PB.

gezinsleden zich naar het verblijfsrecht van de vluchteling.

Motivering

Deze aanvulling op het Commissievoorstel is nodig om te voorkomen dat een vluchteling na het wegvallen van de reden voor de vlucht, bijvoorbeeld door beëindiging van een burgeroorlog in zijn moederland, zijn verblijfsrecht verliest en tot terugkeer naar zijn moederland wordt gemaand, terwijl zijn gezinsleden op grond van artikel 15 dan een zelfstandig verblijfsrecht zouden behouden. Dat zou, via het recht op gezinshereniging, per slot van rekening resulteren in een verblijfsrecht voor de vluchteling.

Amendement 4
Artikel 16, lid 4

4. De lidstaten kunnen ***specifieke*** controles verrichten wanneer er gegronde vermoedens bestaan dat er sprake is van fraude of een schijnhuwelijk, -partnerschap of -adoptie, zoals bedoeld in het tweede lid. Er kunnen ook ***gerichte*** controles uitgevoerd worden bij de verlenging van de verblijfstitel van gezinsleden.

4. De lidstaten kunnen controles verrichten wanneer er gegronde vermoedens bestaan dat er sprake is van fraude of een schijnhuwelijk, -partnerschap of -adoptie, zoals bedoeld in het tweede lid. Er kunnen ook controles uitgevoerd worden bij de verlenging van de verblijfstitel van gezinsleden.

Motivering

De woorden "specifieke" en "gerichte" zijn ongelukkig gekozen. Wanneer er een gegronde vermoeden bestaat, dient gecontroleerd te worden. Wanneer geen gegronde vermoeden bestaat, dient niet gecontroleerd te worden, om te voorkomen dat de betrokken personen nodeloos worden lastiggevallen.